

MEĐUPREDMETNO POVEZIVANJE SADRŽAJA UČENJA U NASTAVI ZA ODRASLE

Natalija Mihelčić
Osnovna škola Stopiče, Slovenija
natalie.mihelcic@gmail.com

Sažetak

Multidisciplinarno (međupredmetno) povezivanje sve više prodire u škole kao učinkovit pristup poučavanja, u zadnje vrijeme i kod obrazovanja odraslih koje programe izvode pučka učilišta. Čak i još tako neobično povezivanje dvaju školskih predmeta postaje dobar primjer koji pokazuje da se u svakom školskom predmetu krije dio drugog školskog predmeta. Međupredmetno povezivanje povijesti i tjelesnog odgoja na pučkom učilištu je otvorilo nove izazove i očekivanja za sudionike kao i za profesore izvođače. Školska i osobna praksa pokazuju da protok takvih pristupa nastavnog rada predstavlja više živopisan i živu nastavu, a istovremeno takav pristup nastave i rada otjerat će krutost tradicionalnog oblika i metoda učenja te poučavanja, produbiti i povezivati stečeno znanje i proširiti horizonte pojedinaca.

Povijest i tjelesni odgoj imaju mnogo toga zajedničkog što je također pokazala i međusobno povezivanje između njih. Znanje i iskustvo, stečeno kod međupredmetnog povezivanja su zasigurno dobar znak za provedbu složenijih metoda nastavnog sata i programa koji motiviraju mnoge profesore, posebno sudionike.

Ključne riječi: tjelesni odgoj, olimpijske igre, antika, međupredmetno povezivanje, pučko učilište

Uvod

Francuski filozof iz 17. stoljeća u svojem radu "Rasprava o metodi" zapisao je do danas poznatu misao "Mislim, dakle jesam", koji kaže da "razlike u mišljenju nastaju s različitim pristupima, uzimajući u obzir različite stvari."¹ Postavlja se pitanje kako opravdati čak i tako dobro zamišljenu nastavu ako se ne postignu ciljevi koje je nastavnik postavio

¹ Preuzeto prema: URL:// http://sl.wikipedia.org/wiki/Descartesov_izrek (citirano: 9. 1. 2015).

prije izvedbe nastavnog sata. Odgovor na ovo pitanje leži u prenesenom i doslovnom smislu Descartesevog izričeka koje se može jako dobro prikazati s različitim didaktičkim pristupima.

Novi didaktički pristup poučavanju teorijskih i tehničkih nastavnih predmeta koji se prakticiraju već neko vrijeme znači "novi vjetar" između starih, tradicionalnih načina poučavanja. Međupredmetno povezivanje u duhu interdisciplinarnosti traži put između poučavanja u učionici i poučavanja na otvorenom te uvijek impresionira novim idejama, očekivanjima i napokon odgovorima učenika. Neki kažu da su "*međupredmetna povezivanja plod entuzijasta, dobrih profesionalaca i dobrih srodnih duša*" (Rutar ILC, 2010, 10) koji sa zadovoljstvom sudjeluju u traženju izazova i žele učenicima omogućiti više životnu i osmišljenu nastavu. Drugi zagovaraju drugačiju ideju kroskurikularnih veza te smatraju da se tu radi samo o više djelotvornom učenju. Također nalazimo i mišljenja da ima previše i slabo kvalitetnih međupredmetnih povezivanja koje učenike samo zbunjuju i čine učenje teškim. Ovdje se radi se o prvoj ili drugoj verziji predstave o međupredmetnim povezivanjima, pa ova vrsta didaktičkog pristupa zaslužuje posebnu pozornost među nastavnicima, posebno među stručnjacima društvenih znanosti gdje se često zahtijeva puno pamćenja, učenja napamet i nabiranja. Prednost ovakve vrste povezivanja prikazuje se kod više sofisticiranih (tematskih) nastavnih sadržaja, kod zanimljivije i aktivne nastave te na izgradnji više integriranog znanja.

I zašto interdisciplinarna i međupredmetna suradnja može biti pravilna odluka nastavnika? Prema pisanju Barbare Sicherl Kafol, interdisciplinarna suradnja je korisna jer pomaže učeniku da "*unapređuje samostalno, nezavisno i aktivno prikupljanje nastavnog iskustva*" (Sicherl Kafol 2002: 50-61), što dopunjuje i Barica Marentič Požarnik koja piše da je ovakav oblik nastave "*zanimljiv jer se s razvijanjem različitih strategija mišljenja i povezivanja povećava kvaliteta i trajnost stečenog znanja*" (Marentič Požarnik, 2000: 46).

Iz perspektive jednog nastavnika međupredmetno povezivanje također predstavlja izazov, postignuće, prije svega, omogućava proširenje i produbljenje učenikova znanja. Znanje stečeno tijekom međupredmetnog povezivanja ostaje osnova za daljnju nadogradnju, posebice je kod tog važna "misaona kontekstualizacija" s kojom sudionici kao i nastavnici povećavaju i potkrepljuju svoje znanje o nastavnim sadržajima.

Poučavanje odraslih koji nisu, zbog subjektivnih i/ili objektivnih razloga, mogli završiti osnovno obrazovanje te se upisuju u programe osnovne škole za odrasle koje izvode pučka učilišta je, za razliku od podučavanja osnovnoškolaca, malo drugačija pa se nastava izvodi na način koji je različit od onoga što je uobičajeno u osnovnim školama za mlade. Generacije po grupama učenja su različite prema dobi, narodnoj, kulturnoj, vjerskoj i etničkoj strukturi. Nastavnici se kod poučavanja odraslih stalno susreću s različitim grupama sudionika iako je u nekim slučajevima grupa homogena prema prethodno postignutj razini formalnog obrazovanja. Zbog heterogenosti grupe u obrazovanju odraslih, a ponekad i mladih, uključenih u nastavne grupe s različitim generacijama, obično stariji, potrebno se prilagoditi njihovim potrebama kao polazište nastave za ovakve grupe jer to zahtijeva drukčiju obradu nastavnog sadržaja i stjecanje znanja od onog s učenicima osnovnih škola za mlade. Za obrazovanje odraslih po teoriji učenja odraslih

prema teoriji Malcoma Knowlesa sugerira se sljedeće korake: stvaranje pogodne atmosfere, sudionike privući k planiranju nastave i uključiti ih u planiranje i izvedbu te formuliranju ciljeva učenja, zajedničko izgrađivanje osobnog plana učenja, pomoć kod provedbe planiranog učenja i poticanje sudionika na praćenje i vrednovanje njihovog rada (Velikonja, 2012:101-102). Naravno, učenje tih generacija ovisi i o drugim faktorima kao što su okoline iz kojih dolaze, materijalna i kulturna dobra, svrhu i ciljeve stjecanju obrazovanja i intelektualnih sposobnosti te motivaciju pojedinih sudionika. Kod svega toga pitanje je motivacije možda najzahtjevniji dio rada nastavnika koji poučava različite nastavne grupe odraslih.

Pogledajmo neke primjere (Tabela 1) prijedloga motivacije kod obrazovanju odraslih (Velikonja, 2012, 110).

Tabela 1: Didaktičke strategije za motivaciju u nastavi za odrasle

Čimbenici motivacije	Strategije
Pridobiti pozornost i održavati ju	<ul style="list-style-type: none"> - uporaba novosti, iznenađenja - zanimljivi problemi - raznolikost i promjena kod poučavanja
Povećati važnost	<ul style="list-style-type: none"> - upotrebljivost znanja - povezati s iskustvom i interesima - povezivati s osobnim ciljevima - zadovoljiti potrebe - prilika za sudjelovanje
Razviti povjerenje u vlastite sposobnosti	<ul style="list-style-type: none"> - jasni ciljevi - prilika za dostignuće ciljeva - mogućnost nadzora nad vlastitim učenjem - prava mjera pomoći, vođenja - konkretne povratne informacije
Poticati zadovoljstvo	<ul style="list-style-type: none"> - »prirodne« posljedice – uporaba naučenog - priznanje, pohvala, ocjena - povezati dostignuća s očekivanjima

Pri tome treba napomenuti da je potrebno i nastavne materijale za sudionike prilagoditi prema njihovim potrebama i sposobnosti, ali u skladu s programom predmeta. Danas postoji mnogo savjeta o tome kako pripremiti materijale za učenje za sudionika čija niska motivacija i mentalna kondicija brzo opadaju, posebno u slučaju poteškoća u učenju, kao što su poteškoće u čitanju i pismenosti, teškoće organizacije učenja, nerazumijevanja sadržaja itd. Zbog toga mora danas nastavnik obrazovne sadržaje prilagoditi grupi tako da je tekst sadržaja jasno strukturiran, pravilno organiziran (kratke i jasne upute), tekst usmjerava sudionike u rješavanje problema i učenje, potiče organiziranje sadržaja (korištenje programa, tablica, konceptualnih mapa), a omogućuje situacije u kojoj

se uči surađujući s drugima (Velikonja, 2007, 36). Također se može zaključiti, iz gore navedenog, da je korisno sadržaj za sudionike obogatiti kod međupredmetnog povezivanja igranjem uloga pa će sudionici lakše zapamtiti i brzo savladati sadržaj učenja.

Planiranje međupredmetnog povezivanja

Želja za raznolikošću nastave kod povijesti poticala je realizaciju ovakve oblike nastave. Na pučkom učilištu se ovakav oblik nastave prakticira rijetko, tako da je bila njegova priprema teška i izazovna. S nastavnicom tjelesnog odgoja smo dogovorili da zanimljivu povijesnu temu o olimpijskim igrama uprizorimo kao dramsku scenu. Međupredmetno povezivanje održavalo se u kombiniranom odjelu sudionika-odraslih (6. i 7. razred), gdje su sudionici usvojili ciljeve i sadržaj o olimpijskim igrama prema već tradicionalnoj metodi poučavanja (nastavna metoda tumačenja). Njihovo znanje stečeno u učionici pomoću međupredmetnog povezivanjem s tjelesnim odgojem preneseno je u praksu. Sudionici su o sadržaju nastave bili informirani nekoliko sati prije izvršenja međupredmetnog povezivanja, pri tom su sudjelovali kao ko-kreatori međupredmetnog nastavnog sata. Povezivanje je bilo osmišljeno kao nastavni sat povijesti utvrđivanja znanja o grčkim olimpijskim igrama s naglaskom na njegovoj primjeni. S obzirom na vrijeme međupredmetno je povezivanje trajalo se dva nastavna sata. Nastava je bila organizirana u školskoj dvorani. Za tu svrhu bili su pripremljeni sportski rekviziti i neka tehnička oprema.

U fazi pripreme međupredmetnog povezivanja s nastavnicom tjelesnog odgoja smo pripremili okvirni plan sa sadržajem za simulaciju olimpijskih igara. Definicija nastavnih ciljeva za svaki predmet pokrivalo je osnovne ciljeve i sadržaj teme. Kod nastave povijesti ciljevi upućuju, da sudionici/učenici trebaju ponoviti karakteristike grčkih olimpijskih igara, zatim da zaključuju o povezanosti sporta s poviješću davnih vremena i objašnjavaju organizaciju natjecanja na olimpijskim igrama, dok nastavni ciljevi tjelesnog odgoja uglavnom upućuju na pravilnu primjenu motoričkih sposobnosti i tehnike te poticanje osjećaja zajedništva i jedinstva. Opći cilj koji povezuje oba predmeta bio je razviti empatiju o povijesti olimpijskih igara kroz sportske aktivnosti.

Teoretski dio međupredmetnog povezivanja bio je ostvaren kao klasični sat povijesti, praktični dio kod tjelesnog odgoja bio je organizirati stare antičke olimpijske igre. Za to je bilo potrebno temeljito pripremiti vrstu i redoslijed natjecanja kako bi se utvrdilo da natjecatelji, suci i predstavnici grčke klase te pripremiti uređaje za izvođenje natjecanja u različitim disciplinama kao što su ih uvijek pripremili i koristili stari Grci u to vrijeme.

Povezivanje nastave povijesti s tjelesnim odgojem sastojao se od dva dijela cijelog međupredmetnog nastavnog sata što se temeljilo na sveobuhvatnom ponavljanju nastavnog sadržaja pomoću praktičkog uprizorenja što je pomogao da se olakša pamćenje i objašnjavanje povijesne teme. Tehnička pomagala koja su služila kod postizanja boljih rezultata i uprizorenja prvih olimpijskih igara u davnim vremenima bila su metar, zviždaljka, štoperica, papir, olovke, težina, medicinke, pikado, radio i dramski rekviziti po izboru sudionika.

Međupredmetna nastava obično se provodila uz korištenje nastavnih metoda razgovora, tumačenju i igranje uloga. Nastavni sadržaji ponavljani su i povezivani organiziranjem kviza s postavljenim zadacima (pitanja).

Od teorije do prakse – oživljavanje olimpijske 776. godine prije Krista

Nakon temeljitog pregleda prostora za provedbu međupredmetnog povezivanja, pripreme sportske opreme, opremljenosti prostora i rasporeda vremena dva školska sata međupredmetne nastave su antičke olimpijske igre prije 1235 godina oživjele. U duhu starih grčkih bogova i očekivanja pobjede sudionici su se pripremili za sat. Sudionici koji su bili odgovorni za igranje uloga na sat su došli odjeveni staru grčku odjeću i obuću. U tom kontekstu, u glavnoj ulozi su nastupila dva sudionika u ulozi kralja i njegove supruge. Ostali su sudjelovali kao natjecatelji na olimpijskim igrama, suci i gledatelji.

Prostorija u kojoj se je odvijala međupredmetna nastava bilo je prostor za tjelesni odgoj u kojoj su sudionici zajedno s nastavnicima pripremili pojedinačne prostore za natjecanje iz različitih disciplina. Sudionici su se natjecali u četiri discipline: skok u dalj, bacanje koplja zamijenilo je bacanje pikada s prilagođenim pravilima, bacanje diska zamijenilo je bacanje medicine i trčanje na stari grčki način. Nakon pripreme arene za discipline slijedilo je određivanje sudaca i natjecatelja za svaku disciplinu. U tehničkoj pripremi je zatim slijedio početak uprizorenja olimpijskih igara na stari način. Motivacijski dio bio je kratko utvrđivanje glavnih karakteristika olimpijskih igara. Za bolju ideju o razlogu i jedinstvu Grka u to vrijeme predstavljena je slika Zeusa, postavljena na jedan od zidova u dvorani. Sudionici pomoću slika lakše razmišljali o važnosti igara te u nastavku razmatranja utvrdili što su olimpijske igre značile Grcima u antičko doba, kakva je bila njihova organizacija, kako su se pripremali za natjecanje, tko je na njima mogao sudjelovati, gdje su bile održane prve olimpijske igre i kako su slavili pobjednika. Nakon kratkog uvoda slijedilo je uprizorenje svečanosti koje je u staroj Olimpiji najavilo početak pet dana igara. Na olimpijskim igrama je bio prisutan i vladar grčkog grada-države kojeg je glumio jedan od sudionika. Njegova uloga na olimpijadi bila je samo počasna i on je otvorio olimpijske igre. Slijedila je himna.

Nastavnica tjelesnog odgoja je za himnu odabrala melodiju modernih olimpijskih igara te isječak melodije emitirala putem CD-a. Sudionici-natjecatelji i sudionici-suci su za vrijeme slušanja himne stajali okrenuti prema slici Zeusa i time počastili vrhovnog grčkog boga. Nakon toga je uslijedila svečana prisega natjecatelja. Pročitao ju je jedan od sudionika-sudaca za kojim su je ponovili svi ostali.

Otvaranje olimpijskih igara je bio dio ceremonije. S tim je zaključen formalni obred, a nakon toga slijedio je glavni dio. Bilo je to natjecanje u olimpijskim disciplinama. Sudionici-natjecatelji su zauzeli svoja mjesta u disciplini kojoj su bili dodijeljeni i počeli su sa zagrijavanjem nekoliko minuta. Nastavnica tjelesnog odgoja je zviždajkom najavila početak natjecanja. Veselo navijanje, promocija i pljesak sudionika-publike u dvorani je atmosfera tijekom događanja nastave postala izuzetno vedra. Empatija natjecatelja, suca i gledatelja bila je vrlo dobro odigrana, ali prije svega također se osjetio stari antički olimpi-

jski duh koji je bio prisutan i u 776. godini prije Krista. Pojedinačne sportske discipline su se događale istovremeno što je trajalo gotovo cijeli školski sat. Nakon natjecanja sudionici-suci koji su bilježili rezultate sudionika-sportaša u pojedinačnim disciplinama su objavili pobjednike natjecanja u pojedinim disciplinama. Radost među sudionicima-natjecateljima bila je jaka i velika. Sudionici-natjecatelji su se pretvorili u prave olimpijce. S radošću i aklamacijom sudionika-gledatelja bila je njihova pobjeda još veličanstvenija, posebice je značila pohvalu dobrim sportskim vještinama. Nakon nekoliko minuta slavljamo s nastavnicom tjelesnog odgoja pozvale na opuštanje mišića i na kratko opuštanje kao što su učinili i stari Grci u to doba.

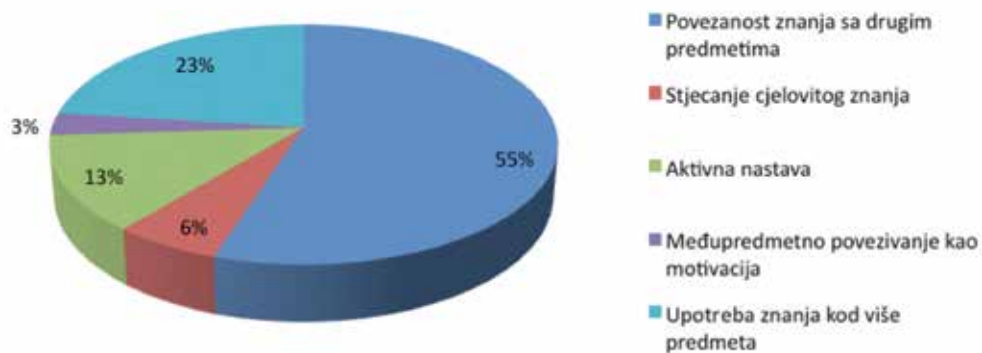
Nakon završetka natjecanja slijedila je provjera znanja natjecatelja po disciplinama u obliku kviza. Svaka grupa je morala na komad papira napisati točne odgovore na pitanja koja su im bila postavljena. Odgovori skupina bili su bodovani nakon završetka kviza pa su se svi bodovi zbrojili te odredili pobjednički tim. Bodovi pobjedničke skupine su donijeli dodatne bodove sudioniku-pobjedniku koji je pobijedio u pojedinačnoj disciplini. Kviz je bio održan okvirno u petnaest minuta i pokazao znanje sudionika tijekom međupredmetne nastave. Kviz se sastojao od pitanja općeg znanja o povijesti olimpijskih igara i pitanja koja su se odnosila na (sportski) sadržaj utrka, disciplina i tehnika natjecanja. Sudionici su se vrlo dobro dokazali u poznavanju ove teme i sveobuhvatno usvojili povijesno-sportsko znanje o olimpijskim igrama.

Za završni dio igranja uloga i sklapanja olimpijskih igara uslijedili su dodjele nagrada i zaključni obred. Prije nego je započeo svečani dio na radiju se opet začula melodija himne s kojom su sudionici-natjecatelji pokazali počast bogu Zeusa, kojeg se poštuje kao "*početnika olimpijskih igara*" (Šugman, 1997:47). Nakon himne slijedila je dodjela nagrada. Pobjednici u raznim disciplinama su bili nagrađeni, bili su okrunjeni vijencem koji je ilustrirao trijumf pobjednika i s čokoladnom poslasticom koju smo s nastavnicom tjelesnog odgoja dodijelili kao nagradu za vrlo dobar, sportski i natjecateljski duh. Zatim je slijedila zahvalila grčkim bogovima. Sudionik-natjecatelj pripremio je kratku notu zahvalnosti, u kojoj se zahvalio bogovima za pobjedu i za povlastice koje su dobili na olimpijskim igrama. Za njim su zahvalu ponovili i ostali sudionici olimpijskih igara, od sudaca do gledatelja.

Zaključku međupredmetne nastave slijedila je refleksija cjelokupnog međupredmetnog povezivanja. Sudionici su izrazili svoje mišljenje i primjedbe o ovakvom radu te predložiti moguća poboljšanja. Njihov izgled pokazao je puno zadovoljstva, znanja i zadovoljstvo ovakvim obogaćivanjem školske nastave. Pohvala sa strane sudionika je značila poticaj i želju da se ovakva nastava može izvoditi i u buduće. Bez sumnje da su se trud i marljivost isplatila što je pokazao i upitnik sudionika i njihovo zadovoljstvo. Međupredmetno povezivanje ostaje izvršni didaktički pristup koji također omogućuje opušteniji, poučan način poučavanja, a sudionicima nudi i omogućuje više motivacije za učenje. Brza provjera znanja sudionika slijedila je i na sljedećem satu povijesti na kojem su sudionici dobili list sa zadacima.

Osim refleksije bio je primijenjen upitnik koji je uključivao nekoliko kratkih pitanja o evaluaciji školskog rada s međupredmetnim povezivanjem. Pitanja su bila vezana uz izvršenje i organizacijske aktivnosti, a pokrivala su i ocjenu sudionika i daljnje preporuke za

poboljšanje. U projektu je sudjelovalo 26 učenika, koji su odgovorili na pitanja u upitniku o zadovoljstvu ovakva rada te kako im se sviđa ovakav način školskog rada. Statistička obrada upitnika pokazala je zadovoljstvo s poučavanjem što je potvrdilo oko 97% ispitanika, dok je manjina istaknula provedbu nastave u ograničenom prostoru kao malu manu. Ovdje treba također napomenuti da je promjena lokacije nastave mnogo pridonijela tome da su bili sudionici entuzijastični za ovakav rad jer se u prošlosti nije pridavalo veliku važnost ovakvom načinu nastavnog rada. Potonje je potvrđila i provedena analiza koja je pokazala da sudionici i dalje očekuju odnosno žele nastaviti s takvim radom i učenjem, a čak neki od njih izrazili su želju da bi se ovakav nastavni rad trebao izvoditi i na otvorenom.

Slika 1: Razmišljanje sudionika o međupredmetnom povezivanju s tjelesnim odgojem

Slika 2: Zadovoljstvo sudionika međupredmetnim povezivanjem

Primjer radnog lista sa zadacima

1. Na slici je prikazan jedan od osnivača olimpijskih igara. Napiši njegovo ime.

Slika 3: Vrhovni grčki bog.²

2. Mjesto održavanja olimpijskih igara bilo je u mjestu Elida. Kako se zove mjesto gdje su se održale prve olimpijske igre?

3. Na nastavi si upoznao/la izgled mjesta održavanja olimpijskih igara te zgrada koje su bile sastavni dio mjesta održavanja olimpijskih igara. Nacrtaj mjesto održavanja olimpijskih igara te imenuj zgrade koje su bile sastavni dio toga.

4. Riješi križaljku.

- a) Natjecatelj je na olimpijskim igrama sudjelovao (nije imao obuće ne odjeće) ...
- b) Kako se zovu grčki suci koji su sudili na olimpijskim igrama?
- c) Koliko dana su se održavale olimpijske igre?
- d) Kako se zove disciplina u kojoj su se natjecatelji odmjerili u pet različitih disciplina?
- e) Tko nije smio sudjelovati na olimpijskim igrama?

a																			
b																			
c																			
d																			
e																			

5. Usporedi modernu tehniku starta s tehnikom u antičko doba.

6. Pobjednički završni dio natjecanja zaključen je dodjeljivanjem nečega što je vrijedilo kao znak pobjede. Što je primio pobjednik kao znak pobjede na olimpijskim igrama?

² URL://http://sl.wikipedia.org/wiki/Gr%C5%A1ka_mitologija (citirano: 10. 1. 2015).

Upitnik o zadovoljstvu sudionika o međupredmetnom radu (slika 2) je pokazao više nego što bi mogli očekivati jer su rezultati pokazali da sudionici bili više nego zadovoljni s nastavnim satom povijesti i tjelesnim odgojem. Treba posebno napomenuti da je zadovoljstvo sudionika bilo vidljivo na njihovim licima te tijekom kasnijeg razgovora o aktivnostima koje su bile obavljene na idućim satima povijesti. Međutim, nužno je njihovo mišljenje o poduzetim aktivnostima uzeti u obzir kao dobar temelj za budućnost i više puta se odlučivati za izvedbu međupredmetnog povezivanja jer samo to doprinosi različitim i vrhunskim nastavnim satima i lakšem učenju.

Zaključak

U fazi evaluacije nastavnog sata međupredmetnog povezivanja smo s nastavnicom i sudionicima evaluirali nastavni sat. Kao što je bilo prethodno spomenuto, refleksija nastavnog sata bila je pozitivna i zadovoljavajuća. Povratne informacije su pokazale da je kombinacija dva različita nastavna područja bila dobrodošla te je dovela do fleksibilnog i visoko kvalitetnog nastavnog rada sa sudionicima. Otkrili smo da su strah među nastavnicima i brojne pripreme za takav školski rad suvišni. Baš suprotno, ovakav način rada povezuje međusobno nastavnike te uz mnoštvo zanimljivih interakcija između sudionika i nastavnika donosi potvrdu da je interdisciplinarna suradnja izazov koji smo s nastavnicom tjelesnog odgoja rado prihvatile i izvodile. To je (bio) jedan od koraka za daljnji budući kvalitetan rad.

Reference

- Marentič Požarnik, B. (2000). Psihologija učenja in pouka. Ljubljana: DZS.
- Rutar Ilc, Z. (2010). Priročniku na pot. V: Medpredmetne in kurikularne povezave. Priročnik za učitelje. Ljubljana: *Zavod RS za šolstvo*.
- Sicherl Kafol, B. (2002). Glasbena didaktika v luči medpredmetnih povezav. *Sodobna pedagogika*, 53(2), 50 – 61.
- Šugman, R. (1997). Zgodovina svetovnega in slovenskega športa. Ljubljana: *Fakulteta za šport*.
- Velikonja, M. (2012). Andragoško vodenje za vodje izobraževanja odraslih in učitelje. Ljubljana: *Andragoški center Slovenije*.
- Velikonja, M. (2007). Kako pripravljamo učno gradivo za odrasle. Ljubljana: *Andragoški center Slovenije*.

CROSS-CURRICULAR CONNECTING THE CONTENTS OF LEARNING IN TEACHING FOR ADULTS

Natalija Mihelčić

Abstract

Cross-curricular integration is increasingly penetrating as an effective teaching approach at work in schools, recently it is present at the adult education which programmes are implemented by national university. Even the unusual arrangement of two subject areas become a good example that shows that in each school subject is hidden a fraction of another school subject. Cross-curricular integration between history and physical education at one of Ljubljana's high schools has opened up new challenges and expectations for students/pupils as well as for professors. School and personal practice show that the flow of such alliances increasingly represents a more vivid and lively instruction, but such integration will drive away the rigidity of traditional forms of learning and teaching methods, deepen and integrate their knowledge and widen the horizons of the individual.

Substantive contexts of history and physical education have much in common, that also showed a link between them. The knowledge and experience gained from cross-curricular integration are certainly bodes well for the implementation of more complex methods of curriculum that motivate many professors, especially participants.

Keywords: *physical education, olympic games, classical period, cross-curricular integration, national university.*